

Súra

NESTLÉ
HIỆU CON CHIMSỨC KHỎE CỦA TRẺ CON
NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp
Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-
sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycees)
ở khắp Đông-Dương

Năm 1934

VIỆN DÂN BIỂU TRUNG KỲ

(Tiếp theo trang 2)
 gồm có 600 nghị viên mà mỗi nghị viên đều có lương như nhau. Cái đó vì nghị viên Pháp có nhiều việc và ngân sách Pháp được dồi dào. Ông không có ý so sánh như vậy để xin cho các Dân biểu ta cũng đều có lương hối. Bao cấp của ban Thường trú ông rất tàn đồng; nhưng ông xin một điều là hãy nói giọng nước Pháp mà bỏ thói xói thịt và địa vị dinh trang. Ông nghĩ: trưởng chúa cũng có nhiều việc tiêu phái giao thiệp, phải có tiền tiêu... thì ngoài số nguyên cắp của ông, thêm cho ông các phu cấp ấy, là đúng lẽ. Nhưng khoản cắp ấy là riêng, mà bao nguyên cắp của ông phải đồng với cả của hai đội viễn binh, như vậy thì mới bồi cái quan niệm ngô thi: ông Viện trưởng là to, là được ngồi cao (?).

Quan Thượng bộ Lại nói: Cái to của ông nghĩ trưởng tộc là tại các ngài muôn, vì các ngài đã bao ông làm ông chủ tịch của dân.

Ông Hà Bằng nói: chức Viện trưởng là tại nhân dân và chính phủ đặt ra, ông không hề tự đánh. Năm nay ông làm Viện trưởng, năm sau ông khác, cái đó không phải của riêng của ông. Vậy ông nói lời ông Vinh là quá đáng.

Ông Vinh nói: Viện trưởng to là to về chức vụ, công việc, chứ không phải to về chỗ tiền tài. Vả về khen phu cấp ông không nói nên bò, ông chỉ xin chia ra cho đúng nghĩa.

Ông Hoàng huy Giao nói trong năm nay Viện được phu cấp 500\$, mà tiền về bài-chí có 300\$, vậy số dư xin chi tiền thơ từ giấy mục cho các ông Dân biểu khác ở các tỉnh.

Ông Vinh hỏi số thừa 200\$ viện đã làm gì?

Ông Tùy nói: nhà nước đưa ra 500\$ tiêu hối 300\$, còn 200\$ thi nhà nước Mỹ lại (?).

Ông Vinh xin trả 200\$ ấy mua sắm đồ cần kip cho Dân viện làm việc, như bao chí, sách vở v.v... Vì có trả lại cho ngân sách thì món tiền ấy cũng không bù gi.

Phiên họp buổi chiều. Ông Thụy đọc tờ trình của Dân ban về vấn đề Hán học. Ông công nhận chữ Hán là đã thâm nghiêm trong các người ta và dùng để bài bản của quốc văn rải rác. Chữ quốc ngữ là mà không tách hẳn chữ Hán được, cũng như chữ Tây không thể ly đi với chữ La-tinh. Nhưng mấy lớp dưới thi họa trò còn nhỏ, một thứ Quốc ngữ là tiếng mẹ đẻ, họa cũng chưa rõ, vậy nên phải học thêm chữ Hán thì chỉ mấy lớp trên. Ông Vinh trả con ý này vì sau chúng học chung hơn trẻ con ta là vì chúng thường được薪水丰厚, hơn, mà lại thường chỉ học một thứ tiếng mẹ đẻ; còn trẻ con mình thể chất kém yếu hơn mà lại phải học cả Quốc ngữ cả chữ Tây, nên lão hóa. May mắn buộc thêm một môn

Việc trong nước

(Tiếp theo trang 2)
 Long, thi cử và phu vuota Trí-Tông & gần đây, Tông có la rầy cho dài trưa tối, tên chán của cho tên v.v. Đến nay có lai thử cho ra là giàn đê nữa; có một tên chán bị đánh vào nắp mìn ở hố nước Tông, tên chán bị Tông đánh bắc tên chán của tên v.v. Tên chán của vòi tên đặt tên cho rồi thấy tên Giác và một người lính tên là Trí-Tông là rầy em tên, tên này bắt Tông làm vòi tên. Ngày 12 giờ khuya, tên Tông đang trèo rêu thòi lòi: Tông nghĩ mình rõ bị, không chịu thòi, có người lính tên là vòi Tông tên xia lòi, tên Tông được tên.

Phu nhân tên linh ở đây, hàng ngày hay thi thể hòi hiếp dâm linh, có lâm hố làm những chuyện đê hèn, như chuyện này ra ở đây Sora-Linh trước.

Nhà đương trách tên trù cát thời ấy là tên yên.

Sao không cho thuốc lái còn đánh người?

Ngày 23-10-34, Huynh-quan-Nhường ở Hàng Trần-Tu, tổng Phù-Trì, sau bình lè chén, lời nhà thương Lộ-Bồi ở gần huyện Bao Phù xin thuốc. Nhưng cũng có người sau chén từ 7 giờ mai đến 9 giờ rưỡi, mới thấy thầy thông tin bệnh viện cho thuốc. Nhưng chỉ chờ một ít người trong nhà già, rồi không chờ nữa, ai chén xin được cũng bị đuổi ra. Tên Nhường đứng xin ai rằng đường xa, xin không làm phu. Nhưng không chờ lại bao lâu xin dập đầu, nhưng Nhường chịu đánh, chờ không chịu đc, thầy nói nóng nề bêu tên xin dập; Nhường nắm lòi ra lòi đi. Thầy nói vào huyện trinh bao thế nào không biết, mà thấy tên linh tên là nhà thương giải tên Nhường và huyện Ng.-Thị-Nhiệt là tên gai một truy. M. con tên mạnh.

Mới rồi gần mòn duyên hồn Kageshima (Nhật) có nói tên 3 cái là lão nhâ, mỗi cái là bồ hành trọng 60 kg thước.

Hai-ký có một ông triết phủ bình

anh xanh súng bắn bô tiệc tăng lâm. Đến khi chết, người ta có xem là chúc, thấy ông xin hàn môi kín có tiệc thi đam cái cát ông ra chung cũng như cho ông dự tiệc khi còn sống. Các bạn nghe lời, nên vui rỗi có đám cát ông bao ra chung & mít bùi tiệc (Công-Indon).

P. V.

hà Bưu điện không chịu nhận

bạc rời sao?

KHÁNH HÒA — Ngày 26-10-34 độ

9h2 có người dân nhà giày thép Ninh-

Mao gởi Mandat giấy thép mít số 10000, trọng số 30kg xám bao da xấp,

không ghim kim, mít dưa vào thi thi

thuỷ kín lòi cầm vứt ra bảo rằng «bạn

không ghim thi không nhận». Thầy kỵ sau

gây?

B.

Đoàn 144m mới nhận được

nhà cửa thô hàng như:

Khang-Tan, Pochon, H.

Dong, Suon, Bong, theo

và hàng dệt của mìn và

nhà hàng lo hoa hậu

rồi him thời. Lại có

có áo chưởng bao

Pochon may sá

10-15 mét ca

sắc màu.

HÀNG THẬT TỐT —

giá rất rẻ

—

Thiên hạ đón

không sai!

QUINHON có một tiệm may

TÂN-LẬP Tailleur moderne

Tissu nhiều màu, vải nhiều

thứ rất đẹp, dáng dà bốn mảnh,

cắt khéo, may khéo, tinh già

phái chẳng, qui ứng, qui thi,

thường may tại đó.

quốc ngữ.

Ông Vinh nói lời quan thị lang

nói về sự học 3 thứ tiếng của người

Tàu, khuyết đó là khi vào trường đại

học kia. Ở cao đẳng tiểu học họ chỉ

học tiếng của họ; còn nói quan thoại

thì không khác tiếng họ là mấy.

Ông Lộc nói phải học chữ Hán

dù là cao chờ không phải chung

về văn chương. Vả ông xin dạy

chữ Hán từ lớp nái.

Ông Tín nói phải học chữ Hán để

cho viết được. Ta nhớ chữ Hán mà

khi viết, khi nói, mới được tạo

như một thứ ngôn ngữ.

Ông Vinh nói phải học chữ Hán

để cho viết được. Ta nhớ chữ Hán mà

khi viết, khi nói, mới được tạo

như một thứ ngôn ngữ.

Ông Huynh Kiêm nói vì nhà nước

chưa có sách, chưa có thầy, thi xin

quy định. Vì thầy không ra thầy, sách

không ra sách, thi dạy ngày nào thi

hết ngày ấy.

(Còn tiếp)
 Phái viên

KHO CHUYÊN

Tôi hôm 26-10 một ông già tên là Bái-dinh-Tinh, 71 tuổi, nhà ở gần sô xi-măng (Xi-măng), bị tên em Tài đánh thương tích rất nặng; và nhà cửa sau thi ông già Tinh chết.

Tên em Tài đã bị bắt: Nó là một tên

đau tên là tên em tên em.

B. Saigon có đảng: «Mỗi ngày

đảng Đông pháp có đảng đảng một người

lao-lao, trong mỗi tháng 20\$, vậy mà

không biết bao nhiêu người tới xin. Ban

đón là có đến 8, 7 người có đảng

tại (business) cũng vào đây với

nhau.

Chợ-lớn có có thấy 45 nhà máy may

xeo, hiện nay có 35 cái đang làm việc

gấp, mỗi ngày may được 3.500 tấn gao

trắng.

Số thoảm xin bảy giờ có 2000.000

người: phần 1.000.000 người, phần

2.000.000 người, phần 3.000.000

người.

Tại bệnh viện Yến-hay (Bắc-kỳ)

đêm 26-10 vừa rồi, có người dân bà tên là

Ng.-Thị-Nhiệt đã đưa con gái một truy.

Ng. con tên

không mạnh.

Mới rồi gần mòn duyên hồn Kageshima (Nhật) có nói tên 3 cái là lão nhâ,

mỗi cái là bồ hành trọng 60 kg thước.

Hai-ký có một ông triết phủ bình

xanh súng bắn bô tiệc tăng lâm. Đến

khi chết, người ta có xem là chúc, thấy

ông xin hàn môi kín có tiệc thi đam cái

cát ông ra chung cũng như cho ông dự

tiệc khi còn sống. Các bạn nghe lời, nên

vui rỗi có đám cát ông ra chung &

mít bùi tiệc (Công-Indon).

P. V.

hà Bưu điện không chịu nhận

bạc rời sao?

KHÁNH HÒA — Ngày 26-10-34 độ

9h2 có người dân nhà giày thép Ninh-

Mao gởi Mandat giấy thép mít số 10000, trọng số 30kg xám bao da xấp,

không ghim kim, mít dưa vào thi thi

thuỷ kín lòi cầm vứt ra bảo rằng «bạn

không ghim thi không nhận». Thầy kỵ sau

gây?

B.

ĐẠI-BẢO-BƯỞNG, 22 rue Médicaments — Hanoi

Ai mua hồi gi, xin gửi cho v.v., bùa-dương sẽ trả lời rất minh bạch trong

10 ngày.

Một số thuốc PILULES PINK thêm cho các cơ-bộ yếu-moti biến

hao là máu tốt, rất nhiều, rất bù, rất hay làm cho sức mạnh nhanh

và tinh nhanh nhẹn thêm lên.

Thuốc PILULES PINK là một thứ thuốc thử hiện đồ chữa

hở bệnh thiếu-mau, bệnh phiền-muộn, bệnh nhọt-mát, bệnh

hở mắt, bệnh trĩ, bệnh

hở họng, bệnh thận, bệnh

hở ruột, bệnh thận, bệnh

